

Judikatūras krājums

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2014. gada 5. novembrī*

Valsts atbalsts — Atbalsts jaunās paaudzes platjoslas tīklu izvietojumam Kornvolas un Sili salu reģionā —
Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu — LESD 107. panta 3. punkta
c) apakšpunkts — Prasība atcelt tiesību aktu — Konkurences stāvokļa būtiskas ietekmes neesamība —
Tiesības celt prasību — Ieinteresēto pušu procesuālās tiesības — Daļēja nepieņemamība — Šaubu, kas
pamatotu oficiālās izmeklēšanas procedūras sākšanu, neesamība

Lieta T-362/10

Vtesse Networks Ltd, Hertforda (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *H. Mercer, QC*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *B. Stromsky* un *L. Armati*, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Polijas Republika, ko sākotnēji pārstāvēja *M. Szpunar* un *B. Majczyna*, vēlāk – *M. Majczyna*, pārstāvji,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko sākotnēji pārstāvēja *S. Behzadi-Spencer* un
L. Seeboruth, vēlāk – *M. Seeboruth*, *J. Beeko* un *L. Christie*, pārstāvji, kuriem sākotnēji palīdzēja
K. Bacon, vēlāk – *S. Lee*, *barristers*,

un

British Telecommunications plc, Londona (Apvienotā Karaliste), ko sākotnēji pārstāvēja *M. Nissen*
un *J. Gutiérrez Gisbert*, vēlāk – *M. Nissen* un *G. van de Walle de Ghelcke* un visbeidzot –
G. van de Walle de Ghelcke, *J. Rivas Andrés*, advokāti, un *J. Holmes*, *barrister*,

personas, kas iestājušās lietā,

par lūgumu atcelt Komisijas 2010. gada 12. maija lēmumu C(2010) 3204, ar kuru tika nolemts, ka
atbalsta pasākums “Cornwall & Isles of Scilly Next Generation Broadband”, kura ietvaros atbalstu
sniedz Eiropas Reģionālās attīstības fonds, lai atbalstītu jaunās paaudzes platjoslas tīklu izvietojumu
Kornvolas un Sili salu reģionā, ir saderīgs ar LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu (valsts atbalsts
N 461/2009 – Apvienotā Karaliste).

* Tiesvedības valoda – angļu.

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs G. Berardis [*G. Berardis*], tiesneši O. Cūcs [*O. Cziucz*] un A. Popesku [*A. Popescu*] (referents),

sekretāre K. Kristensena [*C. Kristensen*], administratore,

nemot vērā rakstveida procesu un 2014. gada 3. jūlija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 Prasītāja *Vtesse Networks Ltd* ir telekomunikāciju operators, kurš sniedz augstas kapacitātes līniju pakalpojumus galvenokārt lieliem uzņēmumiem. Tā kā tai pašai nepieder savs augstas kapacitātes līniju tīkls, prasītāja šīs līnijas nomā no citiem telekomunikāciju operatoriem un papildina šo piegādi, būvējot pēc pasūtījuma veidotos savienojošos tīklus.
- 2 *British Telecommunications plc* (turpmāk tekstā – “BT”), telekomunikāciju operators, kurš vēsturiski sniedz šos pakalpojumus Apvienotajā Karalistē, pirms privatizācijas bija valsts uzņēmums ar nosaukumu *British Telecom*. Tas sniedz plašu pakalpojumu klāstu telekomunikāciju nozarē, tostarp iznomājot augstas kapacitātes līnijas.

Administratīvais process

- 3 Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste paziņoja par savu nolūku sniegt valsts atbalstu jaunās paaudzes platjoslas tīklu (tā saukto *NGA* tīklu) izvietojšanai Kornvolas un Sili salu reģionā (turpmāk tekstā – “paziņotais pasākums”). Paziņojums 2009. gada 29. jūlijā tika reģistrēts Eiropas Komisijā, kas 2009. gada 28. septembrī saņēma papildu informāciju no Apvienotās Karalistes iestādēm.
- 4 2009. gada 21. oktobrī Komisija reģistrēja prasītājas iesniegtu sūdzību saistībā ar paziņoto pasākumu.
- 5 No lietas materiāliem izriet:
 - sūdzība 2009. gada 23. oktobrī tika nosūtīta Apvienotās Karalistes iestādēm, kuras savus apsvērumus iesniedza 2009. gada 23. novembrī;
 - prasītājas 2009. gada 9. novembrī iesniegtā papildu informācija tika nosūtīta Apvienotās Karalistes iestādēm 2009. gada 19. novembrī – tās savus apsvērumus sniedza 2009. gada 4. decembrī;
 - ar 2010. gada 28. janvāra vēstuli Komisija Apvienotās Karalistes iestādēm lūdza sniegt skaidrojumus, kurus tās iesniedza ar 2010. gada 3. marta vēstuli;
 - pēdējais iesniedzējas dokuments, kurš tika iesniegts 2010. gada 16. martā, Apvienotās Karalistes iestādēm netika nodots, jo Komisija uzskatīja, ka apsvērumi par šī dokumenta saturu nav jāsniedz, jo attiecīgā informācija attiecoties uz citu prasītājas celtu sūdzību.

Apstrīdētais lēmums

- 6 2010. gada 12. maijā Komisija, nesākot oficiālu izmeklēšanas procedūru, kas paredzēta LESD 108. panta 2. punktā, pieņēma Lēmumu C(2010) 3204, ar kuru paziņotais pasākums atzīts par saderīgu ar iekšējo tirgu (turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”).
- 7 Apstrīdētajā lēmumā konkursa procedūra, kas uzsākta, lai noteiktu operatoru, kurš saņems valsts finansējumu *NGA* tīkla izvietojumam Kornvolas un Sili salu reģionā, ir aprakstīta 23.–25. apsvērumā. No minētā 23. apsvēruma izriet, ka valsts atbalsts ir jāpiešķir, pamatojoties uz konkursu, ievērojot konkursa dialoga procedūru atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvai 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu, piegādes valsts līgumu un pakalpojumu valsts līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas [būvdarbu, piegāžu un pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu slēgšanas tiesību piešķiršanas] procedūru (OV L 134, 114. lpp.).
- 8 No apstrīdētā lēmuma 25. apsvēruma izriet, ka saskaņā ar 2009. gada 17. martā publicēto paziņojumu par paredzamo publisko iepirkumu ieinteresētajām personām bija jāaizpilda priekšsatlases anketa, kas ļautu veikt kandidējošo uzņēmumu sākotnējo novērtēšanu. Izvērtējot šo priekšsatlases anketu, pieci pretendenti tika aicināti piedalīties konkursā, divi no tiem tika izslēgti un viens savu piedāvājumu atsauc. 2009. gada 28. augustā diviem dalībniekiem, kuri vēl piedalījās konkursa dialoga procedūrā, proti, *BT* un konsorcijs *Babcock*, kurā ietilpst prasītāja, tika nosūtīts uzaicinājums iesniegt galīgo piedāvājumu. 2009. gada 18. septembrī konsorcijs *Babcock* norādīja, ka tas galīgo piedāvājumu neiesniegšot. *BT* galīgais piedāvājums tika saņemts 2009. gada 16. oktobrī. Piedāvājuma oficiāls novērtējums tika veikts atbilstoši noteiktajai procedūrai un objektīviem kritērijiem, un kā izvēlētais pretendents projekta stratēģiskajai padomei tika ieteikta *BT*.
- 9 Vēlāk Komisija norāda dažādus prasītājas sūdzībā ietvertos punktus (apstrīdētā lēmuma 38.–43. apsvērumi) un apsvērumu, kurus saistībā ar šo sūdzību ir iesniegusi Apvienotā Karaliste, saturu (apstrīdētā lēmuma 44.–49. apsvērumi).
- 10 Pārlicinājusies par to, ka paziņotajam pasākumam patiešām piemīt valsts atbalsta elementi (apstrīdētā lēmuma 50.–57. apsvērumi), Komisija izvērtēja tā saderību ar iekšējo tirgu, piemērojot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu, to interpretējot Kopienų pamatnostādņu valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu (OV 2009, C 235, 7. lpp.; turpmāk tekstā – “pamatnostādnes”) gaismā. Atbilstoši pamatnostādņēm Komisija izvērtēja šī pasākuma mērķi (apstrīdētā lēmuma 60.–63. apsvērumi), tā iedabu, ņemot vērā šo mērķi, un konkurences izkropļojumus vai ietekmi uz tirdzniecību, ko tas varētu radīt (apstrīdētā lēmuma 64.–70. apsvērumi). Komisija secināja, ka šajā gadījumā ir izpildīti pamatnostādņēs attiecībā uz platjoslas tīkliem noteiktie kritēriji un ka paziņotais pasākums tādējādi ir saderīgs ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē (apstrīdētā lēmuma 71. un 72. apsvērumi).

Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi

- 11 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2010. gada 27. augustā, prasītāja cēla šo prasību.
- 12 Ar dokumentiem, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegti 2010. gada 25. novembrī *BT* vārdā un 2010. gada 13. decembrī Polijas Republikas, kā arī Apvienotās Karalistes vārdā, tās iesniedza pieteikumu par iestāšanos lietā Komisijas prasījumu atbalstam.
- 13 Ar Vispārējās tiesas otrās palātas priekšsēdētāja 2011. gada 18. janvāra rīkojumu saistībā ar Polijas Republiku, kā arī Apvienoto Karalisti un 2011. gada 25. janvāra rīkojumu saistībā ar *BT* tām tika atļauts iestāties lietā.

- 14 2011. gada 29. martā *BT* un 2011. gada 31. martā Polijas Republika, kā arī Apvienotā Karaliste iesniedza savus iestāšanās rakstus.
- 15 Ar 2011. gada 6. jūnija vēstuli prasītāja lūdza Vispārējo tiesu noteikt jaunu termiņu replikas raksta iesniegšanai vai arī pieņemt jaunu procesa organizatorisko pasākumu saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 64. panta 4. punktu, lai tā šādu rakstu varētu iesniegt. Vispārējā tiesa 2011. gada 1. jūlijā noraidīja pieteikumu par termiņa replikas raksta iesniegšanai pagarināšanu. Attiecībā uz pieteikumu par procesa organizatorisko pasākumu Vispārējā tiesa, uzklusējusi lietas dalībnieku viedokli par šo pieteikumu, nolēma, ka nav pamata to apmierināt.
- 16 2011. gada 8. jūlijā prasītāja iesniedza savus apsvērumus par *BT*, Polijas Republikas un Apvienotās Karalistes iestāšanās rakstiem.
- 17 Tā kā Vispārējās tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents tagad darbojas devītajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 18 Vispārējā tiesa (devītā palāta) Reglamenta 64. pantā paredzēto procesa organizatorisko pasākumu ietvaros, pirmkārt, aicināja lietas dalībniekus sniegt atbildes uz dažiem jautājumiem un, otrkārt, lūdza Komisiju iesniegt vairākus dokumentus. Lietas dalībnieki šos lūgumus izpildīja.
- 19 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību atzīt par pieņemamu;
 - atcelt apstrīdētā lēmuma 72. punktu;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 20 Komisijas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 21 *BT* prasījumi Komisijas prasījumu atbalstam Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību pēc savas ierosmes kā nepieņemamu;
 - pakārtoti noraidīt prasību kā daļēji nepieņemamu un katrā ziņā kā nepamatotu;
 - katrā ziņā piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tajā skaitā tos, kas radušies *BT*.
- 22 Polijas Republikas prasījumi Komisijas prasījumu atbalstam Vispārējai tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību, jo tai nav priekšmeta;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 23 Apvienotās Karalistes prasījumi Komisijas prasījumu atbalstam Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;
 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

- 24 Savas prasības pamatojumam prasītāja norāda trīs pamatus, kas balstīti, pirmkārt, uz acīmredzamām kļūdām faktu vērtējumā, otrkārt, LESD 102. panta nepiemērošanu vai pārkāpšanu un, treškārt, uz tiesību uz aizstāvību pārkāpšanu.

Par pieņemamību

- 25 Šajā prasībā tiek apstrīdēta, pirmkārt, prasības pieteikuma pieņemamība, ņemot vērā Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētās prasības, un, otrkārt, prasītājas tiesības celt prasību par apstrīdēto lēmumu.

Par prasības pieteikuma atbilstību Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam

- 26 Komisija savā iebildumu rakstā un tiesas sēdē norāda, ka saskaņā ar Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu otrais pamats ir jāatzīst par nepieņemamu. Prasītāja neesot precizējusi savas prasības apmēru saistībā ar šo pamatu. Turklāt neesot skaidri norādīti ne fakti, ne tiesības, uz kurām prasītāja pamatojas.
- 27 *BT* norāda, ka Komisijas izvirzītā iebilde par otrā pamata nepieņemamību pēc savas ierosmes esot jāizslēdz no prasības kopumā. Tā norāda, ka, lai arī Komisija iebildumu rakstā atbild uz lielāko daļu no prasības pieteikumā norādītajiem punktiem, lielākoties tas ir tikai pateicoties tam, ka tā iepriekš zināja šī administratīvā procesa faktus, un “spekulatīvai” prasītājas norādīto pamatu interpretācijai. Tomēr, kā uzskata *BT*, Vispārējā tiesa nevarot veikt pārbaudi tiesā, pamatojoties tikai uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem.
- 28 Šajā ziņā ir jānorāda, ka saskaņā ar Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta pirmo daļu, kas piemērojama tiesvedībai Vispārējā tiesā saskaņā ar šo pašu statūtu 53. panta pirmo daļu un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu, katrā prasības pieteikumā ir jābūt norādītam strīda priekšmetam un kopsavilkumam par izvirzītajiem pamatiem.
- 29 Šai norādei ir jābūt pietiekami skaidrai un precīzai, lai atbildētājs varētu sagatavot savu aizstāvību un Vispārējā tiesa lemt par prasību attiecīgā gadījumā bez citas informācijas tās pamatojumam. Lai prasību atzītu par pieņemamu, tiesiskās drošības un pareizas tiesvedības nodrošināšanas labad galvenajai faktiskai un tiesiskai informācijai, uz ko ir balstīta prasība, ir vismaz kopsavilkuma veidā, bet pienācīgi un saprotami jāizriet no paša prasības pieteikuma teksta (Vispārējās tiesas 1993. gada 28. aprīļa rīkojums lietā T-85/92 *De Hoe/Komisija, Recueil*, II-523. lpp., 20. punkts; Vispārējās tiesas 1998. gada 29. janvāra spriedums lietā T-113/96 *Dubois un Fils/Padome un Komisija, Recueil*, II-125. lpp., 29. punkts, un Vispārējās tiesas 2005. gada 11. jūlija rīkojums lietā T-294/04 *Internationaler Hilfsfonds/Komisija, Krājums*, II-2719. lpp., 23. punkts).
- 30 Šajā gadījumā nav pamata atzīt šo prasību par nepieņemamu, pamatojoties uz to, ka tā neatbilst Tiesas statūtu 21. panta un Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta prasībām. Lai arī taisnība, ka Komisijai atsevišķās iebildumu raksta vietās bija jāatsaucas uz prasītājas argumentu interpretāciju, kuras atsevišķus aspektus pati prasītāja apstiprināja savos 2011. gada 8. jūlija apsvērumos, Komisijas un personu, kas iestājas lietā, izstrādātā detalizētā argumentācija par prasības pamatotību apstiprina, ka prasības pieteikums ir pietiekami skaidrs un precīzs, lai lietas dalībnieki vēlāk varētu sagatavot savu aizstāvību.
- 31 Katrā ziņā, ciktāl iebildumi saistībā ar Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktu attiecas uz dažādu prasības pamatu pieņemamību, Vispārējā tiesa, izskatot dažādos pamatus, vajadzības gadījumā pārbaudīs minētos iebildumus.

Par prasītājas tiesībām celt prasību par apstrīdēto lēmumu

- 32 Komisija un Polijas Republika rakstveida procedūrā neapstrīd prasības pieņemamību tiesību celt prasību neesamības dēļ. Turpretī *BT* uzskata, ka pirmais un otrais pamats, ar kuriem tiek apšaubīta apstrīdētā lēmuma pamatotība, nav pieņemami, jo prasītāja neatbilst Tiesas judikatūrā noteiktajiem kritērijiem, un katrā ziņā tie ir nepamatoti. Attiecībā uz trešo pamatu, kas attiecas uz prasītājas procesuālo tiesību saglabāšanu, *BT* uzskata, ka arī tas ir jāatzīst par nepieņemamu, jo prasītāja nav iesniegusi nekādus pierādījumus, kas apstiprinātu tās apgalvojumu, ka tā ir ieinteresētā puse LESD 108. panta 2. punkta izpratnē. Savukārt Apvienotā Karaliste savā iebildumu rakstā tikai pauž bažas par pirmā un otrā pamata pieņemamību – to pašu iemeslu dēļ, kurus norādījusi *BT*.
- 33 Vispirms ir jāatgādina, ka, lai arī saskaņā ar Tiesas statūtu, kas ir piemērojami Vispārējai tiesai saskaņā ar šo statūtu 53. pantu, 40. panta ceturto daļu personas, kas iestājušās lietā, nav tiesīgas norādīt prasījumus, kas neatbilst atbalstītā lietas dalībnieka prasījumiem, absolūta šķēršļa tiesas procesam gadījumā tiesai pēc savas ierosmes ir jāpārbauda prasības pieņemamība saskaņā ar Reglamenta 113. pantu (šajā ziņā skat. Tiesas 1993. gada 24. marta spriedumu lietā *C-313/90 CIRFS u.c./Komisija, Recueil*, I-1125. lpp., 21.–24. punkts).
- 34 Katrā ziņā šajā saistībā ir jānorāda, ka Komisija un Apvienotā Karaliste tiesas sēdē norādīja, ka tās piekrit *BT* viedoklim attiecībā uz to, ka saistībā ar pirmo un otro pamatu prasītāja neatbilst Tiesas judikatūrā noteiktajiem kritērijiem, un tas tika atzīmēts protokolā.
- 35 Saskaņā ar LESD 263. panta ceturto daļu “jebkura fiziska vai juridiska persona var celt prasību pret tiesību aktu, kas adresēts šai personai vai skar viņu tieši un individuāli”.
- 36 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru personas, kas nav lēmuma adresātes, var uzskatīt par individuāli skartām LESD 263. panta ceturtais daļas izpratnē tikai tad, ja šis lēmums tās ietekmē to individuālo īpašību dēļ vai kādas faktiskas situācijas dēļ, kura tās raksturo attiecībā pret jebkuru citu personu un tādēļ tās individuāli izceļ analogi adresātam (Tiesas 1963. gada 15. jūlija spriedums lietā *25/62 Plaumann/Komisija, Recueil*, 197. un 223. lpp.; 1993. gada 19. maija spriedums lietā *C-198/91 Cook/Komisija, Recueil*, I-2487. lpp., 20. punkts, un 1993. gada 15. jūnija spriedums lietā *C-225/91 Matra/Komisija, I-3203. lpp., 14. punkts*).
- 37 Tā tas it īpaši ir gadījumā, ja atbalsts, kas ir attiecīgā lēmuma priekšmets, ir būtiski ietekmējis prasītāja stāvokli tirgū (skat. Tiesas 2008. gada 22. decembra spriedumu lietā *C-487/06 P British Aggregates/Komisija, Krājums, I-10515. lpp., 30. punkts* un tajā minētā judikatūra). Tādējādi prasītājai ir pienācīgi jānorāda tie iemesli, kādēļ Komisijas lēmums var skart tās likumīgās intereses, būtiski ietekmējot tās stāvokli attiecīgajā tirgū (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā *C-525/04 P Spānija/Lenzing, Krājums, I-9947. lpp., 41. punkts* un tajā minētā judikatūra).
- 38 Saistībā ar “būtiskas ietekmes uz prasītāja stāvokli attiecīgajā tirgū” konstatēšanu no judikatūras izriet, ka ar to apstākli vien, ka kāds tiesību akts var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv attiecīgajā tirgū, un ka attiecīgais uzņēmums zināmā mērā konkurē ar šī tiesību akta adresātu, katrā ziņā nav pietiekami, lai varētu uzskatīt, ka šis tiesību akts minēto uzņēmumu ir skāris individuāli (skat. spriedumu lietā *British Aggregates/Komisija, minēts iepriekš 37. punktā, 47. punkts* un tajā minētā judikatūra; Vispārējās tiesas 2012. gada 4. maija rīkojumu lietā *T-344/10 UPS Europe un United Parcel Service Deutschland/Komisija, 47. punkts*).
- 39 Uzņēmums nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu attiecībā pret atbalstu saņēmušo uzņēmumu, bet tam turklāt ir jāpierāda, ka tā faktiskā situācija to individuāli izceļ analogi šāda lēmuma adresātam (skat. spriedumu lietā *British Aggregates/Komisija, minēts iepriekš 37. punktā, 48. punkts* un tajā minētā judikatūra; rīkojumu lietā *UPS Europe un United Parcel Service Deutschland/Komisija, minēts iepriekš 38. punktā, 48. punkts*).

- 40 Vispirms šajā saistībā ir jāatgādina, ka būtisku konkurenta stāvoklim tirgū radītu kaitējumu nevar pierādīt tikai atsevišķu apstākļu esamība, kas liecina par tā komerciālo vai finansiālo rādītāju pasliktināšanos (skat. spriedumu lietā *British Aggregates*/Komisija, minēts iepriekš 37. punktā, 53. punkts un tajā minētā judikatūra; rīkojumu lietā *UPS Europe* un *United Parcel Service Deutschland* /Komisija, minēts iepriekš 38. punktā, 49. punkts).
- 41 Turklāt būtiska prasītājas stāvoklim tirgū radīta kaitējuma esamība nav atkarīga tieši no attiecīgā atbalsta apmēra, bet gan no apdraudējuma, ko šis atbalsts var radīt minētajam stāvoklim. Šāds apdraudējums vienāda apmēra atbalstam var atšķirties atkarībā no tādiem kritērijiem kā attiecīgā tirgus izmērs, atbalsta īpašās iezīmes, laikposma, kuram tas piešķirts, ilgums, prasītājas ietekmētās darbības primārais vai sekundārais raksturs un tās iespējas apiet atbalsta negatīvo ietekmi (šajā ziņā skat. rīkojumu lietā *UPS Europe* un *United Parcel Service Deutschland*/Komisija, minēts iepriekš 38. punktā, 58. punkts).
- 42 Visbeidzot, neietekmējot iepriekš minēto, ir jāatgādina, ka gadījumā, ja Komisija pieņem lēmumu atbilstoši Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus [LESD 108. panta] piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), 4. panta 3. punktam, konstatējot, ka atbalsts ir saderīgs ar iekšējo tirgu, tā arī netieši atsakās uzsākt LESD 108. panta 2. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru (Tiesas 2013. gada 24. janvāra spriedums lietā C-646/11 P *3F*/Komisija, 26. punkts). Ieinteresētās puses, kas saskaņā ar Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punktu ir personas, uzņēmumi vai apvienības, kuru intereses var ietekmēt atbalsta piešķirums, tas ir, it īpaši tie uzņēmumi, kas ir šī atbalsta saņēmēju konkurenti un kas gūst priekšrocības no oficiālās izmeklēšanas procedūras, var panākt to ievērošanu tikai tad, ja tām ir iespēja apstrīdēt šo lēmumu Eiropas Savienības tiesā. Šādos apstākļos to prasības mērķis ir tikai aizsargāt procesuālās tiesības, kas tām izriet no LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punkta (spriedums lietā *British Aggregates*/Komisija, minēts iepriekš 37. punktā, 28. punkts).
- 43 Raugoties visu iepriekš 35.–42. punktā norādīto tiesību normu un judikatūras gaismā, Vispārējā tiesa uzskata, ka, pirms tā izskata jautājumu par to, vai paziņotais pasākums būtiski ietekmēja prasītājas konkurences stāvokli un tādējādi tai būtu tiesības celt prasību, lai apstrīdētu apstrīdētā lēmuma pamatotību, ir jāizvērtē, vai prasītāja ir ieinteresētā puse Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē un vai tādējādi tai ir interese celt prasību, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības.
- 44 Vispirms attiecībā uz jautājumu, vai prasītāja ir ieinteresētā puse LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē, ir jānorāda, ka *BT* apstrīd, ka prasītāju var uzskatīt par ieinteresēto pusi, pamatojoties uz to, ka tā šajā saistībā nav iesniegusi nekādus pierādījumus.
- 45 Neapšaubāmi prasītāja faktiski nav iesniegusi pierādījumus tās ieinteresētās puses statusam tajā prasības pieteikuma daļā, kas attiecas uz prasības pieņemamību saistībā ar LESD 263. pantu.
- 46 Tomēr prasītāja ir norādījusi un citi lietas dalībnieki to nav apstrīdējuši, ka, pirmkārt, tā ir telekomunikāciju pakalpojumu specializēts piegādātājs, kurš galvenokārt piedāvā mazā apmērā nomāt augstas kapacitātes līnijas, kurās tiek izmantotas optiskās šķiedras, lieliem uzņēmumiem, kas ar to palīdzību vēlas sasaistīt savas komercdarbības telpas, un, otrkārt, ka *BT* sniedz plaša apmēra telekomunikāciju tirgus pakalpojumus, kas tieši konkurē ar prasītāju attiecībā uz augstas kapacitātes līniju nomāšanu klientiem.
- 47 Tādējādi ir jāuzskata, ka *BT* un prasītāja ir telekomunikāciju specializēto pakalpojumu sniegšanas tirgū konkurējoši telekomunikāciju operatori un prasītāja ir jāuzskata par ieinteresēto pusi LESD 108. panta 2. punkta izpratnē. Šādos apstākļos ir jākonstatē, ka tai ir tiesības celt prasību par apstrīdēto lēmumu, ciktāl, ceļot prasību, tā vēlas aizsargāt savas procesuālās tiesības.

- 48 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu, vai, neskarot tās tiesības celt prasību savu procesuālo tiesību aizsardzībai, prasītāja, ceļot prasību, var apšaubīt apstrīdētā lēmuma pamatotību, Vispārējā tiesa uzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka tās stāvoklis tirgū tiktu būtiski ietekmēts iepriekš 37. punktā minētās judikatūras izpratnē.
- 49 Pārējie prasītājas izvirzītie argumenti šajā ziņā nevar atspēkot iepriekš 48. punktā izdarīto konstatējumu.
- 50 Prasības pieteikumā prasītāja būtībā norāda, ka:
- tā ir *BT*, proti, atbalsta saņēmēja, konkurence;
 - tā ir vienīgā telekomunikāciju sabiedrība, kas bez *BT* vēl piedalījās konkursā līdz brīdim, kad tai bija jāizstājas;
 - tā ir vienīgā telekomunikāciju sabiedrība, neskaitot faktisko atbalsta saņēmēju, kas varēja saņemt atbalstu;
 - katrā ziņā, piešķirot atbalstu, tās konkurences stāvoklis tirgū ir negatīvi un būtiski ietekmēts, jo konkurss tai bija nozīmīgs projekts;
 - turklāt tās iesniegtā sūdzība ir vienīgā sūdzība, kas reģistrēta par paziņoto atbalstu. Pēc analogijas ar Tiesas 1986. gada 28. janvāra spriedumu lietā 169/84 *Cofaz u.c./Komisija (Recueil, 391. lpp.)* runa esot par papildu pamatu prasības pieņemamībai.
- 51 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jāatgādina, ka uzņēmums nevar atsaukties tikai uz savu konkurenta statusu ar uzņēmumu, kurš saņem atbalstu, bet tam turklāt ir jāpierāda, ka, ņemot vērā to, cik lielā mērā tas, iespējams, līdzdarbosies procedūrā, un to, cik apdraudēta ir tā tirgus pozīcija, tas atrodas tādā faktiskā situācijā, kura to individuāli izceļ analogi lēmuma adresātam (skat. iepriekš 39. punktu).
- 52 Šajā gadījumā prasītāja iesniedza sūdzību Komisijā un tā tika reģistrēta 2009. gada 21. oktobrī. Turklāt, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma kopumā, šajā lēmumā tika ņemta vērā sūdzībā ietvertā informācija, kā arī informācija, kuru Apvienotā Karaliste sniedza pēc Komisijas lūguma, kas tika izteikts pēc tam, kad prasītāja iesniedza savu sūdzību. Tādējādi ir jākonstatē, ka prasītājai faktiski bija nozīme administratīvā procesa norisē.
- 53 Tomēr no judikatūras izriet, ka prasītājas tiesības celt prasību nevar secināt tikai no tā, ka tā piedalās administratīvajā procesā. Prasītājai katrā ziņā ir jāpierāda, ka paziņotais pasākums varēja būtiski ietekmēt tās stāvokli tirgū (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 22. novembra spriedumu lietā C-260/05 P *Sniace/Komisija, Krājums, I-10005. lpp., 60. punkts*, un Vispārējās tiesas 2011. gada 21. janvāra spriedumu lietā T-54/07 *Vtesse Networks/Komisija, Krājumā nav publicēts, 92. punkts*).
- 54 Otrkārt, kā jau tika nospriests, no sprieduma lietā *Cofaz u.c./Komisija*, minēts iepriekš 50. punktā, pretēji tam, ko būtībā apgalvo prasītāja, neizriet, ka ar to, ka prasītāja ir iesniegusi sūdzību, kā arī ar tās dalību administratīvajā procesā nepietiek, lai tiktu pierādīts, ka paziņotais pasākums to skar individuāli (šajā ziņā skat. rīkojumu lietā *Vtesse Networks/Komisija*, minēts iepriekš 53. punktā, 93. punkts).
- 55 Treškārt, attiecībā uz prasītājas apgalvojumu, ka, pirmkārt, tā bija vienīgā telekomunikāciju sabiedrība, kas vēl piedalījās konkursā, un, otrkārt, vienīgā sabiedrība, kas var saņemt atbalstu, ir jānorāda, ka šis apgalvojums ir jānoraida. Pirmkārt, kā to tiesas sēdē norādīja it īpaši *BT*, Apvienotā Karaliste un Komisija, divi dalībnieki, kas joprojām piedalījās konkursā, bija *BT* un konsorcijs *Babcock*, kurā, protams, ietilpst prasītāja, nevis *BT* un prasītāja. Otrkārt, no lietas materiāliem un debatēm tiesas sēdē šajā saistībā izriet, ka prasītāja nebija vienīgā telekomunikāciju sabiedrība, kas joprojām piedalījās

konkursā, jo citu konsorcijs *Babcock* locekļu vidū bija telekomunikāciju sabiedrības *Surf Telecoms* un *Motorola Inc.* Pat, ja varētu uzskatīt, kā to apgalvo prasītāja, ka šo abu sabiedrību uzdevums nebija veidot fizisko infrastruktūru un tās arī nebija vistiešāk saistītas ar konkursa galveno daļu, tomēr apstrīdētais lēmums attiecās uz šīm abām sabiedrībām. Šķiet, kā to turklāt atzīst prasītāja savos 2011. gada 8. jūlija apsvērumos, ka konsorcijs *Babcock* piedāvājumā *Motorola* piedalījās piedāvājuma bezvadu tīkla daļā un *Surf Telecoms* nomāja šķiedras no prasītājas. Tādējādi ir jāuzskata, ka prasītāja nav skarta tādā veidā, kas to individuāli nošķirtu no citām sabiedrībām.

- 56 Ceturtkārt, ir jāatgādina, ka apstākļi vien, ka apstrīdētais lēmums var zināmā mērā ietekmēt konkurences attiecības, kas pastāv attiecīgajā tirgū, un ka prasītāja zināmā mērā konkurē ar *BT*, nevar būtiski ietekmēt prasītājas konkurētspēju. Prasītājai turklāt ir jāpierāda tās stāvokļa tirgū apdraudējuma nopietnība (skat. iepriekš 41. punktu).
- 57 Prasītāja šādu apdraudējumu nav pierādījusi. Tā tikai apgalvo, ka konkurss tai esot bijis nozīmīgs projekts, lai gan tai bija jānorāda iemesli, kādēļ apstrīdētais lēmums varētu kaitēt tās interesēm, būtiski ietekmējot tās stāvokli attiecīgajā tirgū.
- 58 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka ar apstrīdēto lēmumu tiktu būtiski ietekmēta tās konkurētspēja.
- 59 Šādos apstākļos ir jākonstatē, pirmkārt, ka, ciktāl prasītāja ir ieinteresētā puse LESD 108. panta 2. punkta un Regulas Nr. 659/1999 1. panta h) punkta izpratnē, tai ir tiesības celt prasību par apstrīdēto lēmumu, lai aizsargātu savas procesuālās tiesības, un, otrkārt, tai savukārt nav tiesību celt prasību par apstrīdēto lēmumu, lai apstrīdētu tā pamatojumu.
- 60 Tomēr tas, ka prasītājai nav izdevies pierādīt, ka tās stāvokli tirgū būtiski ietekmētu attiecīgais atbalsts, nav šķērslis tam, lai tā, nolūkā pierādīt, ka Komisijai būtu bijis jāšaubās par attiecīgā atbalsta saderīgumu ar kopējo tirgu un līdz ar to jāsāk LESD 108. panta 2. punktā paredzētā oficiālā izmeklēšanas procedūra, iesniegtu argumentus par Komisijas veiktā vērtējuma pamatotību, ja vismaz viens no tās prasības pamatiem ir par to, ka Komisija nav izpildījusi savu pienākumu sākt oficiālo izmeklēšanas procedūru.
- 61 Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar judikatūru, ja prasītāja norāda uz tās procesuālo tiesību pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka Komisija nav uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru, tā var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējās izskatīšanas stadijā, bija jārodas šaubām par paziņotā pasākuma kvalificēšanu par valsts atbalstu un tā saderību ar kopējo tirgu. Šādu argumentu izmantošanas dēļ tomēr nevar tikt grozīts prasības priekšmets, nedz mainīti tās pieņemamības nosacījumi. Tieši otrādi, tas, ka pastāv šaubas par šo saderību, ir tieši tas pierādījums, kas ir jāiesniedz, lai pierādītu, ka Komisijai bija jāuzsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra (skat. Vispārējās tiesas 2012. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-304/08 *Smurfit Kappa Group*/Komisija, 52. punkts un tajā minētā judikatūra; Vispārējās tiesas 2013. gada 16. septembra spriedumu lietā T-79/10 *Colt Télécommunications France*/Komisija, 84. punkts).
- 62 Šos pierādījumus var iesniegt, atsaucoties uz saskaņotu norāžu kopumu: jautājums par to, vai pastāv šaubas, ir jārisina, izmeklējot gan apstākļus, kādos tika pieņemts lēmums par iebildumu necelšanu, gan tā saturu, salīdzinot vērtējumu, uz kuru Komisija pamatojās šajā lēmumā, ar tai pieejamo informāciju brīdī, kad tā lēma par attiecīgā atbalsta saderību ar iekšējo tirgu (skat. spriedumu lietā 3F/Komisija, minēts iepriekš 42. punktā, 31. punkts un tajā minētā judikatūra). Prasītājai ir pienākums pierādīt, ka ir pastāvējušas šādas šaubas (Vispārējās tiesas 2001. gada 15. marta spriedums lietā T-73/98 *Prayon-Rupel*/Komisija, *Recueil*, II-867. lpp., 49. punkts; 2010. gada 3. marta spriedums lietā T-36/06 *Bundverband deutscher Banken*/Komisija, Krājums, II-537. lpp., 127. punkts, un spriedums lietā *Colt Télécommunications France*/Komisija, minēts iepriekš 61. punktā, 37. punkts).

63 Turklāt ir jāatgādina, ka no judikatūras izriet, ka, ciktāl prasītāja izvirza pamatu, ar kuru tā ir iecerējusi aizstāvēt savas procesuālās tiesības, Vispārējai tiesai nevar pārņemt, ka tā ir ņemusi vērā citos prasības pieteikuma pamatos norādītos argumentus, ar kuriem prasītāja vēlējas pierādīt, ka Komisijai bija jābūt šaubām par apstrīdēto pasākumu kvalifikāciju par valsts atbalstu vai to saderību ar iekšējo tirgu (šajā ziņā skat. Tiesas 2011. gada 24. maija spriedumu lietā C-83/09 P Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, Krājums, I-4441. lpp., 56.–58. punkts, un 2011. gada 22. septembra spriedumu lietā C-148/09 P Beļģija/*Deutsche Post* un *DHL International*, Krājums, I-8573. lpp., 64.–66. punkts).

64 Tas, vai prasības pamati ir pieņemami, ir jāvērtē iepriekš 61.–63. punktā atgādinātās judikatūras gaismā.

Par prasītājas izvirzīto pamatu pieņemamību, ņemot vērā tās tiesības celt prasību

65 Vispirms ir jānorāda, ka prasītāja var izvirzīt trešo pamatu kā ieinteresētā puse, jo ar šo pamatu tā tiešā veidā vēlas aizsargāt savas procesuālās tiesības.

66 Attiecībā uz pirmo pamatu prasītāja norāda, ka Komisija ir pieļāvusi acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā, konstatējot, ka konkursa procedūra ir bijusi atklāta, nediskriminējoša un konkurencei labvēlīga, lai gan tai būtu vajadzējis konstatēt, ka, ciktāl tas attiecas uz konkursu (pirmā daļa), konkurences nebija, ka *BT* izteiktais priekšlikums saistībā ar eksistējošo infrastruktūru tika piedāvāts arī citiem pretendentiem, kuri to pieprasīja (otrā daļa), un ka kopējā ietekme uz konkurenci bija pozitīva (trešā daļa).

67 Attiecībā uz otro pamatu prasītāja norāda, ka prasības pieteikumā aprakstītie fakti pierāda dominējošā stāvokļa ļaunprātīgas izmantošanas esamību infrastruktūras vai pakalpojumu grupēšanas dēļ, atteikumu sniegt piekļuvi būtiskiem resursiem, kā arī maržu saspiešanas dēļ, ciktāl piekļuve *BT* šķiedru pakalpojumiem tika piedāvāta ikvienam. Būtībā tā apgalvo, ka, lai arī šo jautājumu Komisija ir tieši aplūkojusi, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 41. apsvēruma, tā nav pievērsusi uzmanību jautājumam, vai *BT* ir ļaunprātīgi izmantojusi savu dominējošo stāvokli, pārkāpjot LESD 102. pantu. Tā uzskata, ka ar apstrīdēto lēmumu tādējādi esot pārkāpts LESD 102. pants, apstrīdētā lēmuma 69. un 70. apsvērumā iekļautā paziņotā pasākuma ietekmes uz konkurenci novērtējums neesot spēkā un tādējādi apstrīdētais lēmums esot prettiesisks un neietilpstot LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomā.

68 Atbildot uz iebildi par pirmā un otrā pamata nepieņemamību, kuru izvirzīja *BT* rakstveida procesā un tiesas sēdē un Komisija un Apvienotā Karaliste tiesas sēdē, prasītāja savos 2011. gada 8. jūlija rakstveida apsvērumos apstiprināja, ka minētais apgalvojums nav pamatots, jo tā abstrahējās no sprieduma lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, minēts iepriekš 63. punktā. Lietas dalībnieki, izņemot Polijas Republiku un prasītāju, kad Vispārējā tiesa procesa organizēšanas pasākumu ietvaros tos izjautāja par šo apstākli (skat. iepriekš 18. punktu), uzskatīja, ka spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, minēts iepriekš 63. punktā, apstiprinot, ka pirmais un otrais pamats nav pieņemami.

69 Šajā ziņā ir jāuzsver, ka, pat ja taisnība, ka spriedums lietā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, minēts iepriekš 63. punktā, ļauj ņemt vērā argumentus saistībā ar lēmuma pamatotību, lai noteiktu, vai šaubu esamība saistībā ar procesuālo pamatu par oficiālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšanu ir pierādīta, jākonstatē, ka secinājums, ko no tā izdara prasītāja saistībā ar pirmā un otrā pamata pieņemamību, nav atbalstāms. Prasītājas norādītā argumentācija būtībā nozīmē, ka tiek uzskatīts, ka, tiklīdz tā norāda procesuālu pamatu, tā var izvirzīt jebkādus citus argumentus vai pamatus, kas attiecas uz apstrīdētā lēmuma pamatotību, lai arī tas rada pieņemamības problēmas.

70 Tomēr šādiem apsvērumiem spriedumā Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, minēts iepriekš 63. punktā, nav atrodams tāds pamatojums, kas vēlāk būtu pārņemts Vispārējās tiesas un Tiesas judikatūrā. Faktiski tikai no šī sprieduma izriet, ka argumentus pēc būtības ir iespējams ņemt vērā tikai, ciktāl šie

argumenti ļauj pamatot pamatu par šaubu esamību, kas attaisnotu oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu. Tomēr argumenti ir jādefinē atbilstoši noteikumiem, kam ir saistība ar pierādāmajiem apstākļiem, proti, šaubu esamību par pasākuma saderību ar iekšējo tirgu.

- 71 Šīs lietas apstākļos Vispārējā tiesa tādējādi šīs prasības pirmo un otro pamatu varētu ņemt vērā tikai tad, ja to pamatā būtu argumenti, kuru mērķis būtu pierādīt, ka Komisija nav pārvarējusi šaubas, kas tai bija izvērtēšanas sākotnējā posmā.
- 72 Tomēr šajā saistībā jākonstatē, ka prasītājas izvirzītajā pirmajā un otrajā pamatā nav neviena argumenta, kuru nolūks būtu pierādīt, ka Komisijai bija šaubas, kas pamatotu oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu. Kā norāda *BT*, Apvienotā Karaliste un Komisija savās atbildēs uz Vispārējās tiesas rakstveida jautājumu, šo pamatu mērķis bija tikai apstrīdēt Komisijas vērtējuma pamatotību.
- 73 Saistībā ar pirmo prasības pamatu prasītāja tikai norāda, ka atsevišķi apstrīdētajā lēmumā iekļautie apgalvojumi satur acīmredzamas kļūdas faktu vērtējumā. Prasītāja neizskaidro, kā saistībā ar šo pamatu izvirzītie argumenti norāda uz šaubu esamību, vēl jo mazāk to, kā tās norādītās acīmredzamās kļūdas ietekmēja tās procesuālās tiesības. Tādējādi pirmā pamata mērķis nekādi nav pierādīt, ka apstākļi būtu bijuši tādi, ka Komisijai būtu bijusi jāuzsāk oficiālā izmeklēšanas procedūra.
- 74 Attiecībā uz otro pamatu saistībā ar LESD 102. panta pārkāpšanu prasītāja prasības pieteikumā secina, ka “ar apstrīdēto lēmumu ir pārkāpts LESD 102. pants, [...] apstrīdētajā lēmumā (69. un 70. apsvērums) ietvertais pasākuma ietekmes uz konkurenci vērtējums nav spēkā esošs un [...] tādēļ apstrīdētais lēmums ir prettiesisks un neietilpst [LESD] 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta piemērošanas jomā”. Kā to pamatoti norāda *BT* savā atbildē uz Vispārējās tiesas uzdoto rakstveida jautājumu, prasītāja norāda uz primāro tiesību pārkāpumu, nevis uz tās procesuālo tiesību neievērošanu, – tas skaidrā veidā skar pamatu un pārsniedz procesuālo tiesību aizsardzību.
- 75 Jāsecina, kā to dara Komisija, *BT* un Apvienotā Karaliste, ka ar pirmo un otro pamatu prasītāja lūdz Vispārējo tiesu novērtēt apstrīdētā lēmuma pamatotību, ciktāl tā atzīst attiecīgo atbalstu par saderīgu ar iekšējo tirgu, bet tās nolūks, izmantojot norādītos argumentus, nav faktiski aizstāvēt savas LESD 108. panta 2. punktā paredzētās procesuālās tiesības. Tādējādi Vispārējai tiesai šie pamati, ar kuriem tiek apstrīdēta tikai apstrīdētā lēmuma pamatotība, nav jāinterpretē kā tādi, kas būtībā ir vērsti uz to, lai saglabātu prasītājas procesuālās tiesības – šādas interpretācijas gadījumā prasības priekšmets tiktu pārkvalificēts (šajā ziņā skat. Tiesas 2007. gada 29. novembra spriedumu lietā *C-176/06 P Stadtwerke Schwäbisch Hall u.c./Komisija*, Krājumā nav publicēts, 25. punkts, un Komisija/*Kronoply* un *Kronotex*, minēts iepriekš 63. punktā, 55. punkts).
- 76 Turklāt ir jāpiebilst, ka šos secinājumus neatspēko prasītājas 2011. gada 8. jūlija rakstveida apsvērumi, kuros tā vairākkārt mēģina pārformulēt pirmos divus procesuālos pamatus, norādot, ka tie liecina par šaubām, kam vajadzēja izraisīt oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.
- 77 Prasītājai nav tiesību minētajos rakstveida apsvērumos pārformulēt tās pirmo un otro pamatu, apgalvojot, ka tie norāda uz šaubu esamību, lai gan šajos pamatos prasītāja prasības pieteikuma posmā nav norādījusi nevienu argumentu par šaubu esamību, kas liktu šķērsli apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, neuzsākot oficiālu izmeklēšanas procedūru.
- 78 Jākonstatē, ka šādi argumenti, kurus prasītāja pirmo reizi norādīja tās 2011. gada 8. jūlija apsvērumos, nav pieņemami. No Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 48. panta 2. punkta noteikumiem kopā izriet, ka prasības pieteikumā ir jāietver kopsavilkums par izvirzītajiem pamatiem un ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, ja vien tie nav saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā – šajā gadījumā tas tā nav.
- 79 Ņemot vērā iepriekš minētos apsvērumus, iebilde par pirmā un otrā pamata nepieņemamību ir jāapmierina un šie pamati jānoraida kā nepieņemami.

Par lietas būtību

80 Attiecībā uz trešo pamatu, ka prasītāja var celt prasību kā ieinteresētā puse, jānorāda, ka zem tā slēpjas divi atsevišķi iebildumi. Pirmkārt, prasītāja apstrīd lēmuma neuzsākt oficiālo izmeklēšanas procedūru likumību. Otrkārt, prasītāja norāda uz tiesību uz aizstāvību pārkāpumu, ciktāl tā netika aicināta atbildēt uz Apvienotās Karalistes iestāžu apsvērumiem saistībā ar tās iesniegto sūdzību.

Par trešā pamata pirmo daļu

81 Prasītāja būtībā norāda, ka Komisija ir pārkāpusi tās procesuālās tiesības, neuzsākot LESD 108. panta 2. punktā paredzēto oficiālo izmeklēšanas procedūru.

82 Kā tika atgādināts iepriekš 62. punktā, jānorāda, ka prasītājam ir pienākums pierādīt, ka ir pastāvējušas šaubas, šos pierādījumus tā var iesniegt, pamatojoties uz saskaņotu norāžu kopumu saistībā ar, pirmkārt, izvērtēšanas sākotnējā posma apstākļiem un ilgumu un, otrkārt, apstrīdētā lēmuma saturu.

– Par norādēm saistībā ar iepriekšējās izskatīšanas procedūru

83 Jānorāda, ka, lai arī trešā pamata pirmā daļa attiecas uz prasītājas procesuālo tiesību pārkāpšanu oficiālas izmeklēšanas procedūras neuzsākšanas dēļ, prasītāja prasības pieteikumā nekur uz šādām norādēm neatsaucas. Tikai tās 2011. gada 8. jūlija apsvērumos prasītāja pirmo reizi norāda uz apstākļiem saistībā ar iepriekšējās izskatīšanas procedūru. Būtībā tā norāda, ka iepriekšējās izskatīšanas procedūras, kā arī dokumentu apmaiņas starp Komisiju un Apvienotās Karalistes iestādēm ilgums ir uzskatāms par norādi šaubu esamībai, kas pamato oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.

84 Tādējādi šos ar procedūras apstākļiem un ilgumu saistītos argumentus nevar uzskatīt par prasības pieteikumā, lai arī netieši norādīta, pamata papildināšanu.

85 Tādējādi ir jāuzskata, ka šie par jauniem uzskatītie argumenti ir jāatzīst par nepieņemamiem atbilstoši Reglamenta 48. panta 2. punktam, no kura izriet, ka tiesvedības laikā nav atļauts izvirzīt jaunus pamatus, izņemot gadījumus, kad tie ir saistīti ar tādiem tiesību vai faktiskiem apstākļiem, kas ir kļuvuši zināmi iztiesāšanas laikā – šajā gadījumā tas tā nav.

– Par norādēm saistībā ar apstrīdētā lēmuma saturu

86 Prasības pieteikumā prasītāja norāda:

“[Prasības pieteikumā] iekļauto faktu kopsavilkums un divi pirmie pamati norāda, ka atbalsts, vismaz sākotnēji, nav saderīgs ar iekšējo tirgu. Šādos apstākļos apstrīdētajā lēmumā tika nelikumīgi nolemts neveikt pilnīgu izvērtēšanu saskaņā ar [LESD] 108. panta 2. punktu un/vai izbeigt izmeklēšanu saskaņā ar [LESD] 108. panta 3. punktu”.

87 Tādējādi ir jāatzīst, ka prasītāja tikai norāda uz tās prasībā ietvertajiem faktiem un papildinājumiem saistībā ar pirmo un otro pamatu, lai apgalvotu, ka Komisijai bija jāuzsāk oficiāla izmeklēšanas procedūra, neprecizējot, kādēļ fakti vai minētie papildinājumi norāda uz šaubām, kas pamatotu oficiālas izmeklēšanas procedūras uzsākšanu.

88 Neapšaubāmi, kā jau tika atgādināts iepriekš 61. punktā, ja prasītāja norāda uz tās procesuālo tiesību pārkāpumu, pamatojoties uz to, ka Komisija nav uzsākusi oficiālo izmeklēšanas procedūru, tā var izvirzīt jebkādu pamatu, lai pierādītu, ka Komisijai, izskatot tās rīcībā esošo informāciju un pierādījumus paziņotā pasākuma iepriekšējās izskatīšanas stadijā, bija jārodas šaubām par paziņotā pasākumu kvalificēšanu par valsts atbalstu un tā saderību ar kopējo tirgu.

- 89 Tomēr no atgādinātās judikatūras izriet, ka prasītājam ir jāidentificē norādes saistībā ar apstrīdētā lēmuma saturu, lai pierādītu šaubu esamību (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *Prayon-Rupel/Komisija*, minēts iepriekš 62. punktā, 49. punkts). Turklāt, ja prasītāja tikai norāda uz cita pamata ietvaros izvirzītiem argumentiem, kā tas ir šajā gadījumā, tai ir precīzi jānorāda tie šajā saistībā izvirzītie argumenti, kas, kā tā uzskata, var pierādīt šādu šaubu esamību.
- 90 Šajā gadījumā, lai pamatotu trešā pamata pirmo iebildumu, prasītāja tikai norāda uz prasības pieteikumā ietvertu aktu kopsavilkumu un uz papildinājumiem saistībā ar abiem pirmajiem pamatiem. Tomēr šī neskaidrā un nekādi nepamatotā atsauce Vispārējai tiesai neļauj identificēt precīzus apstākļus, uz kuriem norādīts pirmā un otrā pamata ietvaros, un kuri, kā uzskata prasītāja, pierādot šaubu esamību un trešā pamata pamatotību.
- 91 Līdz ar to trešā pamata pirmā daļa ir jānoraida.

Par trešā pamata otro daļu

- 92 Otrās daļas pamatojumam prasītāja norāda, ka ar apstrīdēto lēmumu tiek izbeigta Komisijas izmeklēšana, pamatojoties uz to, ka Apvienotās Karalistes iestādes to ir pienācīgi pārliecinājušas par to, ka sūdzība bija nepamatota. Prasītāja uzskata, ka šādos apstākļos minimālās prasības nosaka, ka tai kā sūdzības iesniedzējai bija jāpaziņo minēto valsts iestāžu atbildes.
- 93 Jānorāda, ka ar šo argumentu prasītāja būtībā norāda, ka neatkarīgi no procesuālo tiesību aizstāvības, kas tai izriet saskaņā ar LESD 108. panta 2. punktu, tai bija jābūt iespējai iesniegt apsvērumus par Apvienotās Karalistes sniegto informāciju. Šis arguments ir jānoraida.
- 94 Vispirms ir jāuzsver, ka pienākums informēt ieinteresētās puses, lai tās varētu iesniegt savus apsvērumus, rodas, pieņemot lēmumu par oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanu, kuras mērķis ir ļaut Komisijai iegūt pilnīgu informāciju par visiem lietas datiem.
- 95 Turklāt, kā to pamatoti norāda Komisija, jāatgādina, ka valsts atbalsta kontroles procedūra, ņemot vērā tās vispārējo struktūru, ir procedūra, ko uzsāk pret atbildīgo dalībvalsti, kura tās pienākumu atbilstoši Savienības tiesībām dēļ ir atbildīga par atbalsta piešķiršanu. Šajā procedūrā ieinteresētajām personām, izņemot attiecīgo dalībvalsti, galvenokārt ir Komisijas informācijas avotu loma, un šajā saistībā tās pašas nevar iesaistīties tādā sacīkstes procesā ar Komisiju, kāds ir uzsākts attiecībā pret minēto dalībvalsti. Ieinteresētajām pusēm, izņemot attiecīgo dalībvalsti, ir tiesības vienīgi tikt pienācīgā apmērā iesaistītām administratīvajā procesā, ņemot vērā attiecīgās lietas apstākļus (šajā ziņā skat. Vispārējās tiesas 2008. gada 26. jūnija spriedumu lietā T-442/03 *SIC/Komisija*, Krājums, II-1161. lpp., 222. punkts, un 2010. gada 1. jūlija spriedumu lietā T-62/08 *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija*, Krājums, II-3229. lpp., 161. un 162. punkts).
- 96 Visbeidzot ir arī jānorāda, ka vispārējie Savienības tiesību principi, piemēram, tiesības tikt uzklusītam vai labas pārvaldības princips, neļauj Savienības tiesai paplašināt procesuālās tiesības, kas saskaņā ar Līgumu un atvasinātajām tiesībām piemīt ieinteresētajām pusēm valsts atbalsta kontroles procedūrā. To neļauj arī prasītājas tiesības celt prasību par apstrīdēto lēmumu (šajā ziņā skat. spriedumu lietā *ThyssenKrupp Acciai Speciali Terni/Komisija*, minēts iepriekš 95. punktā, 167. punkts).
- 97 No tā izriet, ka trešā pamata otrā daļa ir jānoraida.
- 98 Tā kā neviens no trešajā pamatā norādītajiem argumentiem nepierāda tādu šaubu esamību, kas liktu Komisijai uzsākt oficiālu izmeklēšanas procedūru, trešais pamats, kā arī prasība kopumā ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

- ⁹⁹ Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai ir jāpiespriež segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt Komisijas un *BT* tiesāšanās izdevumus atbilstoši tās prasījumiem. Tomēr atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai dalībvalstis, kas iestājas lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. No tā izriet, ka Polijas Republika, kā arī Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (devītā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Vtesse Networks Ltd* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas un *British Telecommunications plc* tiesāšanās izdevumus;**
- 3) **Polijas Republika, kā arī Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Berardis

Czúcz

Popescu

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2014. gada 5. novembrī.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture	2
Administratīvais process	2
Apstrīdētais lēmums	3
Tiesvedība un lietas dalībnieku prasījumi	3
Juridiskais pamatojums	5
Par pieņemamību	5
Par prasības pieteikuma atbilstību Reglamenta 44. panta 1. punkta c) apakšpunktam	5
Par prasītājas tiesībām celt prasību par apstrīdēto lēmumu	6
Par prasītājas izvirzīto pamatu pieņemamību, ņemot vērā tās tiesības celt prasību	10
Par lietas būtību	12
Par trešā pamata pirmo daļu	12
– Par norādēm saistībā ar iepriekšējās izskatīšanas procedūru	12
– Par norādēm saistībā ar apstrīdētā lēmuma saturu	12
Par trešā pamata otro daļu	13
Par tiesāšanās izdevumiem	14